

1. května 1891
byl založen
Denní Hlasatel

KOPII

<p>30 centů</p> <p>TELEFONY: (708) 749-1891 (708) 749-1898</p> <p>6426 WEST CERMAK ROAD BERWYN, IL. 60402</p>	<p>DENNÍ HLASATEL</p> <p>THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD</p> <p>Czechoslovak Daily Herald</p>	<p>SECOND CLASS POSTAGE PAID AT BERWYN, ILLINOIS</p> <p>100th ANNIVERSARY Established 1891</p> <p>VOL. C</p> <p>TUESDAY JULY 23, 1991</p>
<p>UTERY 23. CERVENCE 1991 CIS.53 (USPS 002670)</p>		

Příbuzní ukazují foto 3 mužů a jsou jisti, že jsou to fotografie jejich drahých, kteří byli na listině bud' zabitých nebo pohřšovaných vojínů během vietnamské války.

Abychom rozuměli naši obchodní politice.

Charley Reese

- To, že špatně rozumíme světu, je z větší části následkem naší špatné znalosti jazyka. Na př. nedávno někdo psal, nařikaje nad tím, že Spojené státy ztrácejí bilióny dolarů ročně v obchodě s Japonskem - odvolává se ovšem na náš obchodní deficit (schodek)

Ale obchodní deficit není ztráta a obchodní přebytek není zisk. A obchodní rovnováha s kteroukoliv zemí je nepravděpodobností.

Uvědomte si, že jazyk je soubor symbolů, kterých používáme k popsání světa beze slov. Když říkáme, že Spojené státy mají obchodní schodek s Japonskem, používáme slovních symbolů jako formy těsnopisu (shorthand), abychom sdělili široký všeobecný popis složitého souboru transakcí.

V první řadě, U.S. a Japonsko vůbec neobchodují. Slova "Spojené státy" a "Japonsko" jsou symboly, používané k označení dvou států. Vlády zemí se nezabývají obchodováním. Vládou svým respektivním národům-státům.

Když tedy říkáme, že Spojené státy obchodují s Japonskem, myslíme tím, že jednotlivé obchodní podniky v USA prodávají výrobky a

Pokrač. na str. 8

Ve šlépějích Mahátma Gándího.

RFE

Už v r. 1975 americký senátor Edward Kennedy navrhl Matku Terezu za kandidátku Nobelovy ceny míru. Obdržela ji o čtyři léta později. Zprvu odmítla cenu přijmout, ale pak změnila rozhodnutí a prohlásila: "Za peníze, jimiž je tato cena dotována, budu moci žít a ošetřit 10.000 až 15.000 lidí. Ať Bůh požehná těm, kteří mi ji udělili!" Vzdala se však účasti na banketu pořádaném na počest laureátů a peníze, které obdržela jako úhradu věnovala opět chudým. Podobně se vyjádřila, když z rukou bývalého amerického prezidenta Ronalda Reagana přijímala nejvyšší americké civilní vyznamenání, Řád svobody: "Je to ve jménu chudých celého světa. Ty jste vlastně dekoroval, pane prezidente, ne mne!" V posledních deseti letech Matka Tereza hodně cestovala. Uvedme namátkou Československo, Čínu, Hongkong, Sovětský svaz, Spojené státy, Nepál, Velkou Británii, Francii, Španělsko, celou řadu latinskoamerických a afrických států, Austrálii, Albánii, Řecko, Ir-

Pokračování na str. 8

Rusko dodalo Kubě útočné rakety.

Rowland Evans & Robert Novak

Washington. výzvědný satelit objevil 'vice' než jednu zakázanou SS20 raketu na Kubě, chladná kontradikce post-Studené války s benevolencí velmocí, která je nyní velice podrobně a tajně zkoumána v Bílém domě.

Výzvědné prameny potvrzují, bez omylu, že tyto rakety jsou přítomny na Kubě, která je poslední světovou, komunistickou pevností. Ale nic o její nezákonnosti. Všechny SS20 rakety byly zakázány INF smlouvou v 1988; a všechny měly být zničeny do 21. května. Mimoto, souhlas Kennedyho a Kruščeva končící r. 1962 raketovou krizí s Kubou, byly útočné rakety na Kubě zakázány, všechny a jakohokoli druhu.

Zástupci Bushovy vlády se pokouší vymyslet přijatelnou teorii, která by vysvětlila smělé chování sovětského vojska a kubánského presidenta Fidela Castra. Pár sovětských akcí by mohlo povzbudit vlasteneckou štávu na Potomaku stejně tak rychle, jako umístění SS20 raket na Karibském ostrově diktátorství. To jen částečně proč jsou tyto zprávy drženy jako velké tajemství, zatímco prezident Bush

Pokračování na str. 6

Všechno se mění, všechno je jinačí.

Jan Pelc

Být pozorovatelem ve velkoměstě a nebo ve čtvrti, ve které žijete, je nesmírně těžké. Člověk, který se vrací po letech do rodného města okamžitě postřehne změny kolem sebe, ale změny ve městě, kterým prochází dnes a denně, ho jaksi míjí.

Nebýt několika starých fotek, které jsem si v nadšeném obdivu udělal po svém příjezdu do Paříže, patřil bych dnes k těm, kteří se zastaví před výlohou nového obchodu, rozpačitě se škrábou na hlavě a říkají si safra, co tady bylo před tím? Co jenom tady mohlo být? Rezník ne, snad lékárna a nebo...? Otázka se ještě několikrát vrátí a pak už je nový obchod zafixován a uložen v paměti, jako kdyby tady stál už od pradávna. Ale město je živý a neustále se měnící organismus, podobný kapce vody, kterou zvětšíte silným mikroskopem. Přelévá se, bují, rodí se a umírá. Listuji hromádkou fotek udělaných před osmi roky a zjišťuji, že se Paříž změnila opravdu k nepoznání. Například severovýchodní čtvrt Belleville. Na fotkách ji mám zachycenou jako chátrající čtvrt; polorozpadlé domy, malé arabské krámky, před

Pokrač. na str. 3

Státní soudy vs rehabilitační soudy.

Petr Roman

Jsou rehabilitace prostředkem k ponížení politických vězňů?

Rehabilitace spolu s příslibem odškodnění vzbuzují dojem, že konečně bude učiněno spravedlnosti zadost a staré křivdy odčiněny. Těm popraveným a umučeným, těm zemřelým a nezvěstným už to nepomůže, ale aspoň těm přestárlým, živořícím na hranici mezi životem a smrtí, těm nemocným a zhuntovaným v jáchymovských dolech a jiných vyhlazovacích pracovištích. Na stará kolena zbohatnou a ještě si užijí! Jejich důchody se zvýší aspoň na úroveň propuštěných estébáků a za každý rok jim stát zaplatí 30.000 Kčs!

Jaká je však skutečnost? Komunističtí prominenti jsou rehabilitováni, očištěni a finančně odškodněni, (někteří snad už podruhé, v 1968 a nyní). Ale opravdoví političtí vězňové komunistického režimu z let 1948—68? Mnoho je jich plně rehabilitováno. To znamená, že je na ně pohlíženo jako by nebyli nikdy trestáni. Pokud si nezapoměli požádat o odškodnění, někteří z nich již dostali finanční odškodnění ve výši deset tisíc korun (asi 300 dolarů) a nic víc v korunách nedostanou!!! Zbytek jejich odškodnění mají dostat v nesměnitelných cenných papírech, které vláda teprve vytiskne a ty mohou držet do té doby, než papíry ztratí cenu. Ti, co si osobně nepožádají o odškodnění, nedostanou nic, ani koruny, ani papíry (nesměnitelné)!!! Z velké části politických vězňů však rehabilitační zákon dnešního režimu udělal prachsprosté kriminálníky a odepřel jim vyplatit odškodnění za odsezené roky v komunistických mučírňách a vyhlazovacích táborech.

Není slov pro omluvu této do nebe volající nespravedlnosti! Je to sprostý cynismus bez hranic, namířený proti těm, kteří přinesli největší oběti v boji proti komunismu, kterými by se národ mohl chlubit, protože nikdy nezradili, nikdy nekolaborovali, nikdy nepodepsali a nikdy se nevzdali!

K pochopení této nespravedlnosti, která se uskutečňuje na základě zákona o soudních rehabilitacích, odhlasovaného Dubčkovým parlamentem a Čalfovou vládou, je třeba vědět, jak probíhalo přípravné vyšetřování a odsuzování před Státními soudy.

Zatýkáni byli lidé režimu nepohodlní, navržení místními a okresními funkcionáři KSČ, ujezdnicími a okresními tajemníky, akčními výbory, donašeči i vysokými funkcionáři KSČ. Buď byli prostě zatčeni, StB vypracovala program skupiny, "slepila" je nějak dohromady a postavila před Státní soud. Mezi jiné poslala své provokatéry, kteří jako "agenti posláni ze zahraničí" byli "pověřeni" vytvořit odbojové skupiny.

"Agenti" měli od StB k dispozici zbraně, vysílačky a jiné pomůcky k diversi, sabotážím a teroru. Pak je jednoho dne soustředili na nějakém místě a pozatýkali. Udělali z nich protistátní a teroristickou skupinu a postavili je před Státní soud.

A třetí skupina byli lidé, kteří se z vlastní vůle a z vlastního rozhodnutí postavili proti režimu, pomáhali ohroženým k přechodu přes hranice, vydávali letáky, organizovali odbojové buňky, podnikali odbojové akce na vlastní pěst. Byli-li dopadeni, bylo s nimi krutě zacházeno, byli nuceni k přiznáním věcí, které nikdy neudělali, neboť přiznání znamenalo konec mučení a konec výslechu. Estébák dosáhl vynuceným doznáním splnění úkolu, který po něm Strana a jeho představený požadovali.

Vyšetřovací protokoly byly uzavřeny soudními protokoly,

Vyšetřovací protokoly byly uzavřeny soudními protokoly, ve kterých se mohlo přidat pouze další obvinění, ale z přinuceného doznání se nesmělo nic odvolat. Před Státním soudem muselo vše probíhat podle předem vypracovaného programu. Všichni byli odsouzeni za velezradu, neboť na tento paragraf byl nejvyšší trest: od 10 roků po trest smrti.

Většina politických vězňů byla odsouzena jen "za zločin velezrady". Za nic jiného! Ale byli uznáni "vinnými" ze zločinů špionáže, pokusu o zvrácení socialistického nebo lidově-demokratického zřízení a ze spousty dalších politických paragrafů, menšího významu než velezrada, ze které však nikdy nebyli odsouzeni. Takovéto procesy přes Státní soudem by však získaly sympatie přítomné veřejnosti. Proto, k procesům veřejným a zvláště monsterprocesům bylo třeba přidat trestní paragrafy, které by politické vězně před veřejností zdiskreditovaly, ponížily a zneuctily. Státní soudy potřebovaly, aby veřejnost je podporovala a posílala resoluce žádající popravu a likvidaci zrádné reakce. A tak každému odsouzenému za velezradu přilepily nějaký ten kriminální paragraf a "uznali ho vinným" z tohoto kriminálního zločinu, ale nevyslovili trest za tento kriminální zločin! Tyto přidané paragrafy začínaly krádeží, vloupáním (v jednom případě do kozího chlívku), loupežným přepadením, úmyslem vraždy a podobnými brutálními protispolečenskými činy, kterých se zpravidla obžalovaný nikdy nedopustil. Ale každý z politických vězňů si říkal: "Budu odsouzený za velezradu a tak proč bych se pro takovou blbost bránil? To stejně neovlivní výši rozsudku. A stejně to brzy praskne! Jsem nevinný, což mi nepřiznají, tak at mě uznají vinným třeba i z toho, že jsem zabil vlastního tátu řetězem!"

A toto se dnes obrátilo proti politickým vězňům komunistického režimu. Neboť dnešní rehabilitační soudy soudruhů Dubčeka a Čalvy (a ostatních) je rehabilitují ze zločinů velezrady, ale bez soudu, bez výslechu a beze svědků, bez předložení důkazů a prokázání viny, jim vyměřují tresty za kriminální zločiny, za které jim nevyměřily tresty ani bolševické Státní soudy, ale prohlásili je pouze vinnými.

A tak z politického vězně se po rehabilitaci stává kriminálník, odsouzený na určitý počet roků, se všemi důsledky vyplývajícími z odsouzení za kriminální zločin! A k těmto nehoráznostem dochází dnes v roce 1991, v osvobozené republice od komunismu, nikoliv však od komunistů!!!

A tak se stává, že před čtyřiceti léty popravený vězeň, jehož hrob není k nalezení, za to, že při zatýkání vystřelil do vzduchu ze zbraně, kterou mu podstrčili estébáčtí agenti, je rehabilitován, ale odsouzen za pokus o vraždu na 8 roků. Protože si je neodseděl před popravou, měl by rehabilitační soud vyžadovat, aby si je šel odsedět po rehabilitaci. Při zatýkání zmrzačený vězeň, který se bránil mlácení a hrubostem, který nechtěl nic více, než uprchnout za hranice, je po odsezení 11 roků odsouzen za násilí, přepadení a ostatní paragrafy, ze kterých byl uznán vinným, k trestu 10 roků. Ze svých 11 roků má nárok na odškodnění za jeden rok! Vězeň, kterému civilní zaměstnanec daroval oblek, aby v něm mohl uprchnout, který však tenkrát prohlásil, že oblek ukradl (aby svého přítele nevyzradil estébákům) je dnes odsouzen za krádež na tři roky, které se mu odpočítávají od počtu odsezených roků k odškodnění. A tak bychom mohli pokračovat do nekonečna. Bolševické drápy v rehabilitačním zákoně jsou stejně ostré a nemilosrdné jako v estébáckých protokolech, které se staly podkladem pro vyhlazování rozsudků u Státních soudů.

A starší estébáci se jen smějí se svými 120.000 Kčs odstupného CASH a 3.800 Kčs penze měsíčně!

Zákon o soudních rehabilitacích je špatný zákon. Napáchal další nové nespravedlnosti. To uznala i federální vláda dne 24. ledna, a pod tlakem některých poslanců

Czechoslovak Daily Herald
DENNÍ HLASATEL
 Established 1891
 6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
 TEL.: (708) 749-1891 and 749-1893 FAX (708) 749-1935
 Second class postage paid at Berwyn, Illinois
 Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNĚHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

OVERSEAS in US Dollars
 3 months \$45.00 \$26.00
 6 months \$84.00 \$45.00
 12 months \$150.00 \$78.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články stotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

kterými sedí staří prodavači v africkém Boubove což je jejich národní oblečení, kolem kterých se tvoří hloučky lidí, kteří se zastavili na kus řeči. Vše je prostoupeno vůní chalvy a orientálního koření, zahaleno v neustálém mumraji. Na každém rohu vás tam zastavil malý arabský kluk, obezřetně se rozhlédl a nabídl vám hašíš. Stačilo, aby kolem projelo policejní auto, a ulice byla liduprázdná. Po osmi letech je Belleville něco úplně jiného. Staré domy nahradily sklobetonové konstrukce, arabské krámký vytláčily Vietnamské a Čínské restaurace, celé bloky domů zakoupily a znovupostavily bohaté japonské firmy a Belleville se stalo měštanskou a klidnou čtvrtí.

Podobně dopadly i staré domy za Lyonským nádražím. Městská správa se rozhodla, že je zbourá, vystěhovala nájemníky, zardila vchody a okna a začala se připravovat na rekonstrukce. Během několika měsíců byly všechny pokoje a dokonce i chodby obsazeny skvatory, klošáry, lidmi bez řádného povolení k pobytu a také překupníky drog. Nebylo minuty, kdy by bylo v uličkách mezi domy mrtvo. Černoští kluci, na které se někde v Čadu nebo Nigerii složí celá vesnice, aby si mohli zaplatit letenku do Francie, zůstat zde a posílat domů pár na černo vydělaných franků, které vesnici dovolí přežít další suché období, postávali na chodnicích, na prstech zavěšené náramky z kůže a v očích krátké, ale jasné poselství: kup si, moc to potřebujeme! Bylo mi jich líto, protože oni sem, na rozdíl ode mně, nepřišli dobrovolně. Oni museli přijít do tohoto města měst, aby jejich vesnice přežila.

Večer, když přestali docházet zvědaví turisté, sedli si tito dlouzí hubení černí kluci na chodník a v rytmu jim vlastním vyzpívávali svůj stesk a neštěstí. Chodil jsem tenkrát o jeden dům dál do Vietnamské hospody, která tu buhví jakou záhadou zůstala a přežila, sedával na staré rozvrzané židli, pozoroval stovky švábů, kteří se proháněli po zdech a čekal na litrový kotlík polévky, ve které stála lžice a za kterou jsem platil směšných deset franků. Nosil mi ji vrásčitý Vietnamec, který, když se dozvěděl, že jsem Čech a že jsem utekl před komunismem, začal se smát, že mu tekly slzy, přinesl láhev rýžové kořalky, nalil sobě i mě a začal lámanou francouzštinou vyprávět co to je komunismus. Lovil jsem v kotlíkukouskyrb, zeleniny, masa a poslouchal vyprávění o lágrech, o stovkách a tisících zastřelených a umučených.

Jednou jsem po delší době zase přišel, pře domy stál obrovský stavební stroj a železnou koulí na řetězu bušil do zdí. Zůstalo jen pár fotek a touha dát si ještě jednou kotlík té fantastické polévky. Ale kde že ty časy jsou! Ani ty nejlepší z nejlepších Vietnamských hospůdek nedělají něco podobného.

Ale nemění se jen staré dosloužilé čtvrti, mění se i ráz města v místech, kde by to nikdo nečekal. Například i první čtvrt kolem náměstí Vítězství. To byly prodloužené Hally, slavné Zollovy Hally. V každém druhém domě bylo řeznictví, nebo takový lepší bazar se starými obnošenými prstýnky, šperky, obrazy za výkladem. Pak jeden z domů koupil slavný japonský módní návrhář Kenzo a udělal v něm svůj salón. V té chvíli začaly mizet řezníci a antikváři a jejich firemní štíty změnily nápisy: Dior, Chanel, Cacharel, každý, kdo chce jen trochu něco znamenat ve vrtkavé pařížské módě si zde koupil svůj obchod a zavedl módní salon. Parkující Renaulty či Citroeny vystřídaly Rolls Royce, Mercedesy, Ferrary. A slavné filmové hvězdy pozvedly čtvrti pověst.

Možná že se vám tohle moje povídání o přeměnách Paříže bude zdát trochu nostalgické, ale není to tak. Vše, co muselo ustoupit ekonomické konjunktuře města nezanklo. Jen se přestěhovalo do

Státní soudy vs rehabilitační soudy....

přistoupila na novelizaci zákona o soudních rehabilitacích, který se nedožil ani jednoho roku svého trvání (jako ostatně i jiné zákony v ČSFR). Zákon by měl být v těchto dnech projednán ve FS. Vláda diskutovala o statutu "třetího odboje" který prý právní řád vůbec nezná!

Kolik z toho, co se u nás po 40 roků dělo (a často ještě děje) odpovídalo nějakému právnímu řádu? Snad zákony podle kterých odsuzovaly Státní soudy? Ještě před uzákoněním novelizace je cítit mobilizaci všech těch temných komunistických sil, přemaskovaných a nalezlých do všech demokratických organizací, aby pod nejrůznějšími záminkami zabránily, nebo aspoň oddálily přijetí novelizace. Ale spravedlnosti musí být učiněno zadost! Snad tato novelizace bude natolik spravedlivá, aby už nemusela být znovu novelizována. Proti bezpráví bylo třeba bojovat. Toho úkolu se bývalí politici vězňové čestně zhostili. O spravedlnost je se třeba tvrdě rvát. I v tomto směru neklamali. Aby se to už nikdy neopakovalo!

Snad konečně svítá...

jiných čtvrtí. Město se změnilo v jeden velký, a doufám, že nekonečný koloběh. A to je na tom krásné. Paříž není zkamenělina, ale město, které nutí každého svého obdivovatele k novým a novým výpravám za svou nevšední krásou a nádherou neopakovatelnou atmosférou.

A JEŠTĚ K OTÁZCE DVOJIHO OBČANSTVÍ

"Československé noviny" uveřejnily ve svém vydání z 21. dubna t.r. delší studii Jana Kronidla o otázkách dvojího občanství bývalých občanů ČSR, kteří byli naturalisováni v USA. Studie je založena na platných zákonech, soudních rozhodnutích a předpisech USA a na novém čs. zákonu č. 88/1990 Sb., který nabyl účinnosti dne 29. března t.r. Svoji studii shrnuje v posledním odstavci takto:

1) Spojené státy, oproti obecnému mínění rozšířenému mezi krajany, založeném hlavně na přísném znění Přísahy, která se skládá při přijetí občanství, zřejmě dvojímu občanství nijak nezabraňují.

2) Čechoslováci, kteří získali americké státní občanství v období mezi 17. IX. 1938 až 7.V. 1957, tedy hlavně celá poválečná vlna "osmačtyřicátníků", mohou zřejmě klidně bez problému získat dvojí občanství.

3) Československo - jak je vidět z předešlé vyjímky - zřejmě také dvojímu československo-americkému občanství v podstatě nezabraňuje.

4) Skutečně jedině, co ostatním Čechoslovákům s americkým občanstvím stojí v cestě k získání - také - československého občanství, je zřejmě Úmluva z roku 1929.

Nakonec vyslovuje svůj názor: "Pevně věřím, že odvolání této úmluvy oběma stranami by bylo tím nejlepším prostředkem, jak - prakticky - začlenit americkou emigraci zpátky do československého společenství."

Konzulární oddělení čs. velvyslanectví vypracovalo a má k dispozici podobnou interní studii o otázkách dvojího občanství, která v zásadě souhlasí s body 1 až 4 Kronidlova článku. Rozchází se však s názorem pana Kronidla v jednom důležitém bodě: Zrušení smlouvy z roku 1929 by automaticky neobnovilo čs. občanství těm, kteří ho v důsledku této smlouvy ztratili, mezinárodní smlouvu nelze totiž zrušit se zpětnou platností. Zrušení této smlouvy, která nás americké občany čs. původu po celá léta chránila před vydíráním komunistických vládců by mělo pouze jediný důsledek, že by totiž pozbyl v budoucnu platnosti článek III. této smlouvy (viz také prosincové číslo Zpravodaje), který určuje, že po dvouletém pobytu v ČSFR naturalizovaný americký občan čs. původu ztrácí automaticky americké občanství.

Milí čtenáři!

Máme velký výběr importovaného zboží z Československa a jiných evropských zemí :

křišťálové sklo, keramiku, granátové šperky, panenky, kuchyňské potřeby, koření, byliny, cukrovinky, šátky na hlavu, pentle na kroje, kapesníky, české knihy, rekordy a kazety, slovníky a učebnice. Sweatshirts a T-shirts s českým znakem, české a americké vlajky a špendlíky.

Blahopřání v řeči české, slovenské, anglické, polské, německé a italské. Zboží je možno koupit na kredit karty VISA a Master Card.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!

F. PANCNER, INC.

6514 W. Cermak Road, Berwyn, IL.

Tel.: (708) 484 - 3459

Zástupce Tuzexu

Máme nové katalogy na knihy, rekordy, kazety, video a léčivé byliny. vyžádejte si je.

Obchodní hodiny: Denně od 9.30 ráno do 6.00 večer, v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 večer, v neděli zavřeno.

Zelezná koruna

Václav Kaplický

Pokračování z min. čísla

Vladimír Pozner

TELEVIZNÍ SOVĚTSKÝ KONFERENCIER PLÁNUJE TV PROGRAM V USA

Moskva (AP) - Vladimír Pozner, sovětský mluvčí, který pomohl vymazat názor Američanů o Rusech - že jsou hrubí a neotesaní - odešel od sovětské TV a má v plánu vystupovat na americkém televizním programu s Philem Donahue.

Bylo to závatných 12 měsíců pro tohoto žurnalistu. Nejdříve napsal bestseller a řekl, že jeho loyálnost byla svedena s cesty. Pak vystoupil z komunistické strany. Teď resignoval ze svého velmi populárního programu na sovětské televizi na základě "principu", odmítl prozatímní nabídku presidenta Ruské republiky Borise Jelcina, aby byl jeho sekretářem tisku, a podepsal kontrakt s Multimedia Entertainment; bude vystupovat s Philem Donahuem na "talk show" počínaje říjnem.

Muž, který měl pověst, že se drží úřední sovětské linie na kterýkoliv předmět ve svém programu kvůli své kariéře neústupně tvrdí, že už nebude dělat žádné kompromisy.

"Přišel jsem k závěru, že již vůbec nechci, žádným způsobem, dělat jakékoliv kompromisy," řekl Pozner v interview.

Řekl, že se rozhodl vzdát se svého sovětského programu, protože je proti tvrdé linii státem kontrolované televize. Zvláště měl námitky proti direktivám předsedy státního rozhlasu Leonidovi Kravčenko, který zakázal kritiku politiky sovětského prezidenta Michaila Gorbačova.

Řekl, že formálně resignoval z programu v dubnu, ale veřejnosti to bylo oznámeno teprve ve vydání Moscow News z tohoto týdne. Pozner je v USA nejlépe znám ze svých vystoupení na "Nightline" ABC a na jiných programech se zprávami, jako mluvčí za Sovětský svaz a jeho postoje. Pozner byl prvním ze Sovětů, který změnil stereotyp

Jeho hlas zněl zarputile, byl v něm výsměch, ale nevíte úmysl ranit kováře. Stelzig dobře všechno vycítil, vzpomněl si na Řehoře Hausmanna a šolce Streita, ale prozatím nedával nic najevo, protože jeho posluchačstvo si zatím nic neuvědomovalo.

"Ano, potřebujeme peníze," souhlasil Ondřej, "protože zadarmo nikdo nikomu nic nedá, ani šolec z Horní Rásnice Neumann! A my potřebujeme hodně peněz, chceme-li se dostat až k panovníkovi. Každý, na koho narazíme, má ruce otevřené, každý, kdo za nás ztratí slůvko, chce za to od nás

"A taky kovář Stelzig musí dostat dobře zapláceno, když pověsil své řemeslo na hřebík!" vykřikl jasně na celou hospodu šolec Neumann. Teď konečně raspenavští sedláci pochopili, že nejde o žert, nýbrž o surový útok na kováře.

Posluchačstva se zmocnil nepokoj; kdekdo se ohlížel na přespolního šolce. Rachotily židle a lavice, ozývalo se mručení.

Kovář však stál nepohnutě a díval se upřeně na Neumanna. Šolec se tedy cítil dost silný, aby útočil přímo. Odvážil se pošpinit Stelzigu čest před raspenavskými sousedy. Stejně ho obviňoval v Krásném Lese Řehoř Hausmann. Řehoř však je divoch a kromě toho byl opilý, kdežto Neumann byl zcela při smyslech a chytrý jako liška. Se Streitem byl u krajského hejtmána na Stránově. Zdá se, že vítr vane odtud. Hausmann mluvil v nepřítomnosti kovářově, kdežto Neumann si troufá vykřikovat takové urážky Stelziguovi přímo do tváře.

Ondřej jako by se trochu povytáhl a celým tělem se natočil k Neumannovi.

"Tvrdíš, šolci Neumann, že vybírám od sedláků peníze, abych nemusil dělat řemeslo a měl se dobře. Jinými slovy, že je vodím za nos. Je to tak?"

Kovářův hlas byl vysoký a pevný.

V krčmě nastalo ticho, nikdo se ani nehnul. Část sousedů hleděla s napětím na kováře, druhá část na šolce Neumanna. Ten jaksi otálel s odpovědí. Jako by ztratil odvahu.

"Mluv!" rozkřikl se na něj Stelzig.

Hornořasnický šolec byl silák, ale nyní seděl za stolem, jako by se ztrácel. Rozhlížel se kolem sebe jako myš chycená do pastě. Jeho oči tékaly sem tam, ale z pohledů sedláků nemohl vyčíst pro sebe nic příznivého. Otálel s odpovědí však již více nemohl, neboť by byl proti sobě ještě víc popudil posluchače, jež vlastně chtěl získat pro sebe. Konečně vstal. Bylo vidět, že je to chlapisko rozložitě, jeho hlava se téměř dotýkala stropu.

"Já tvrdím," mluvil obracuje se k sedlákům, "že kovář Stelzig nás všechny zavádí do neštěstí a že přivolává na nás ještě větší bídu, než v jaké jsme. Jemu se nemůže nic stát, má své řemeslo, které může provozovat, kde se mu zlíbí, ale my, sedláci, jsme ke svým políčkům připoutáni železnými řetězy..."

"Co ty mluvíš o políčkách, když máš lány!" vykřikl na něj Matěj Jäckel.

A to už stanul před Neumannem i starý Nicht. Brada se mu třásla rozčilením.

"Poslal tě sem hejtmán Sádlo, že se staviš na stranu vrchnosti?"

Z kouta se ozýval také Honza Blumrich:

"Co ty obviňuješ řasnického kováře! Kvůli nám se stal z něho psanec! A co ty žvaníš o bídě? Břicho ti z ní může prasknout!"

"Čím tys přispěl na společnou věc?" vzkypěl i Kryštof Köhler.

"Sám okrádáš císaře, vrchnost i sedláky a myslíš, že všichni jsou takoví jako ty!" hrozil pěstí Matěj Jäckel.

Kovář Stelzig opustil své místo arazil si cestu k Neumannovi.

Ve chvíli stanuli ti dva proti sobě tváří v tvář. Kovář byl na pohled klidný, zato Neumann byl nasupený jako býk.

"Vyslal tě sem krajský hejtmán nebo purkrabí?" otázal se ostře jako soudce Stelzig.

"Nebudu se ti zpovídat!"

Místností to zahučelo. Ondřej však máchl rukou a zase nastalo ticho. Pak promluvil:

"Nic se nemusíš zpovídat, protože každý ví, že jsi v panských službách. Také víme proč. Nutíš hornořasnické sedláky a chalupníky, aby robotovali na tvých láněch, a bojíš se, abys o tu robotu nepřišel. Bojíš se, abys neztratil úřad, v němž můžeš podle libosti okrádat poddané..."

"Lžeš, šelmo kovářská!"

"Každý to ví," pokračoval naoko klidně Stelzig, "a každý z Rásnice ti to dosvědčí. Teď se ještě všichni lidé na frýdlantském panství dovědí, že jsi zrádce. Jsi jidáš!"

Na šolce Neumanna to bylo přespříliš. Ztratil poslední špetku rozvahy a v hrozném vzteku udeřil kováře pěstí do tváře. Ihned se ukázala krev.

Bylo to překvapující. Všechno bylo rázem na nohou, ruce sedláků začaly bušit do šolce, který se zuřivě bránil. Jen kovář stál, aniž sebou hnul. Stál a jen s největším sebezapřením hleděl na svého nepřítele.

Pak mdlým hlasem zvolal k sousedům:

"Sousedé! Rány až naposled. Nejprve musíte rozhodnout mezi ním a mnou. Věříte jemu nebo mně?"

Ukazoval prstem na šolce prstem, jako by mu bylo těžko vyslovit jeho jméno.

Na lavici vyskočil starý Nicht:

"Sousedé, my nic rozhodovat nebudeme, protože už jsme rozhodli loni na jaře. Jen tahle šelma zrádce nemá mezi námi co pohledávat. Ať si jde na zámek!"

Potom se tučet silných paží chopilo Neumanna, který se ani příliš nebránil. Uhlíř Bartl sevřel mu svými železnými prsty krk, až šolci lezly oči z důlků, a v několika vteřinách byl Neumann před krčmou, hozen do sněhu.

Teprve teď si Stelzig rukávem otřel krev s tváře. Ale pak, jako by najednou ztratil všechny síly, sklsl na židli. Bylo mu mdlo. Nikoli od bolesti, nýbrž pro to pohanění. Podepřel si hlavu rukama a zavřel oči.

V krčmě to hlučelo jako v úle. Najednou všechno překřičel hlas Kryštofa Resslera, raspenavského krčmáře a šolce:

"Sousedé, víte, že toho moc nemám, ale když bude potřeba, prodám poslední krávu a peníze dám Ondřeji, protože mu věřím a protože vím, že chce naše dobro. Vidí dál dopředu než my všichni dohromady. Potřebuje ještě tři sta zlatých. Dejte každý, co můžete!"

Ondřej Stelzig pootevřel oči. Zahlédl starého Martina Nichta. Držel v rukou čepici a obcházel sousedy. Do jeho čepice se sypany měďáčky i stříbrňáky, cinkaly vesele o sebe a všem bylo z toho kovového zvuku radostně.

Kovář z Rásnice si už nepodpíral hlavu; díval se a díval. Na jeho zarostlé tváři se pozvolna objevoval zase úsměv.

Pro Ondřeje nebylo radno, aby zůstával dlouho v raspenavské hospodě, protože šolec Neumann tam mohl snadno poslat panské dráby. Proto se brzy rozloučil a vykročil do mrazivého večera.

Kam jinam by šel než do Pekla k starému Cikánovi?

Peklo se ještě do nedávna říkalo hustému lesu, rozkládajícímu se v širokém močálovitém údolí i na strmých stráních Dubiny a Vřesovce. Když se za Valdštejna v raspenavských hamrech lilo železo na dělové koule a kula výzbroj pro generalissimovy armády, byl velký kus lesa pokácen, protože hamry potřebovaly mnoho dřeva i uhlí. Na vymýcených místech brzy narostla tráva. A vrchnost uměla hospodařit: na mýtině postavila ovčín.

V ovčíně bylo nyní na dvě stě ovcí, jež opatroval starý Cikán. Říkali mu tak, protože přišel odněkud až z Uher a lidé z počátku jeho řeči nerozuměli, ale skutečný cikán to nebyl. Kterýpak cikán by zůstal u oveček? Do kraje přišel jako mladý chasník, teď byl z něho již děda. Na panství přišel jen se psem a dřevěnou píšťalou a po tolika letech služby měl zase jen psa a píšťalu, nic víc. Před dvěma lety mu páni dali pomocníka, němeého chasníka, sirotka z Předlánců. Němý si pořídil také píšťalu, ještě větší, než měl ovčák, a hrál na ni písničky, které nikdo nikdy neslyšel.

U starého Cikána nacházel Stelzig za svého pronásledování nejbezpečnější úkryt. Přišel tam i po příhodě v raspenavské krčmě.

Chatrč, v níž ovčák bydlil, byla roubená a nízká. Jen dvě malá okénka vpouštěla dovnitř trochu světla. Když tam Ondřej vstoupil, hořel na hliněné podlaze oheň, z něhož dým vycházel střechou. Za tenkou dřevěnou stěnou byly ustájeny ovce. Jejich zápach pronikal škvírami do dědovy jizby a mlsil se s vůní kyselého mléka, sýra a vyzrálého bukového dřeva, jímž ovčák topil.

Cikán seděl na stoličce potažené koží a udržoval světlo, jež vydávala smolná borová louč, zasazená v železném svetráku. U nohou mu ležel pes a jedna ochočená ovečka.

Stařec s obličejem svařtělým jako oloupaný kaštan, vida Ondřeje, radostně se usmál.

"Zd. se, že tě honili!" pravil.

We Want Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market
Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station® Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker
for complete information

AFFILIATED BANK

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

FOM

Zelezná koruna

Václav Kaplický

Ondřej zavrtěl hlavou a vypravoval, co se přihodilo v raspenavské krčmě.

Děda poslouchal, ale nehnul ani brvou.

„Lidé jsou zlí!“ končil s povzdechem vyprávění kovář.

Ovčák ještě mlčel. Hrabal pohrabáčem v ohni, aby dřevo lépe hořelo, a poopravoval borovou louč.

„Teď je to jeden, za chvíli budou dva, pak deset. Bojovali jsme marně. Marné oběti jsme přinášeli. Lid se pro několik prašivých ovcí zrekne svobody!“

Ondřej mluvil potichu, spíš k sobě, ale Cikán dobře poslouchal. Najednou zanechal ohně i světla a zahleděl se na hosta:

„Nemluv, kováři, o ovčech, nerozumíš jim. Ani já jim nerozumím, a žiji s nimi nějakých šedesát let. Podívej se na tu, co tu leží. Je milá a chytrá jako pes. A je to ovce! Je z dvojčat a vždycky měla jen jedno jehně a k tomu jen beránka. Řekni mi, proč? Já to nevím. Nebo proč v bílém stádu se někdy narodí černá ovečka. Řekni, proč? Já to nevím. Proč mezi sto lidmi se narodí z lidské matky šelma? Řekni mi, proč?“

Ondřej se díval na starce a odpovědět nedovedl.

Cikán opravoval louč a pak pokračoval:

„Něco vím a něco se domýšlím. Kdyby takových lidí-šelem nebylo, jak bys poznal ty dobré a ty nejlepší? Znáš krčmáře Resslera dlouho. Je to držgrešle. A vidíš, co v něm způsobil ten šelma šolc Neumann. Ressel by chtěl i svou poslední krávu prodat. A ostatní sedláci v krčmě dali jistě dvakrát tolik do čepice, než by dali, kdyby tam té šelmy nebylo. Tys, Ondřeji, pravda, dostal po hubě. I to je dobré. Učí to přemýšlet a přemáhá to pýchu. Všichni, kdo ukazují cestu dopředu, musí občas dostat po hubě, aby se příliš nevyvyšovali. I našeho Pána Ježíše políčkovali, plivali po něm, trnovou korunu mu na hlavu posadili a nakonec i na kříž ho napjali...“

„Já nejsem Kristus!“ bránil se Ondřej.

Cikán hned neodpovídal; zchromlýma rukama hladil ovečku, která rodila jen samé beránky.

„To se ví, že nejsi Kristus!“ rozhovořil se konečně ovčák.

„Ale bojuješ za spravedlnost. Bojuješ za svobodu. A to jsou statky skoro stejně drahé jako království boží. Jenže lidé to nechápou!“

Pes zvedl hlavu, jako by i on si chtěl zapamatovat něco z toho, co říkal jeho pán.

Ovčák se pak zase odmlčel. Teprve po dlouhé chvíli se znovu rozhovořil. Ukázal na polici a řekl zcela jiným hlasem:

„Tam je mléko a chleba. Napij se a najez. A pak si lehni. Máš těžkou hlavu a od toho nejlépe pomáhá spánek.“

Stařec teď mluvil měkce, jako k dítěti. Nikdy se pořádně nenaučil řeči Ondřejově, ale jeho mluva zněla kováři, z něhož se stal psanec, jako nějaká hudba.

Uchopil dřevěnou číši, plnou ovčího mléka, a zakousl se s chutí do skývy černého chleba, v němž bylo víc pohanky než žita.

Cikán přihodil na oheň několik polen.

Vtom dal v stáji u oveček němý chasník k ústům dlouhou psíštal a začal na ni hrát. Hrál tak dojemně, že i ovčácký pes i ovečka u nobou Cikánových pozvedli hlavy a natáhli uši.

5. JEN TŘI DNI!

Jarní slunce všetečně nahlíželo kovanými mřížemi do zavhlé komnaty, kde na loži ležel frýdlantský purkrabí Josef Müller. Jeho tvář tentokrát nezářila jako z pece vytážený mazanec, naopak; obličej měl barvu popelavě šedou, oči ztratily lesk a kosmatá prsa pod rozhalenou košilí se dmula, jako by starý úředník s někým zápasil.

Zápasil skutečně s nepřítelem ze všech nejnebezpečnějším — s nemocí. Dvakrát už mu městský lazebník pustil žilou z palce u nohy, napájel ho lektvary hořkými a páchnoucími i dával ledové náčinky a sázel baňky. Chlapík ten, mrštný jako pstruh v potoce a škaredě poznamenaný neštovicemi, tvrdil, že purkrabí má už vyhráno; naznačoval ovšem, že s nemocným to bylo smrtelně vážné a že může za svůj život děkovat jen lazebníkovým zkušenostem a jeho nadlidskému úsilí. Purkrabí věděl, že mastičkář je taškář a že takové řeči vede hlavně proto, aby odměna byla štedřejší, cítil však sám na sobě nejlépe, že lazebník tentokrát příliš nenadsazoval. Purkrabí měl skutečně na kahanu, a i teď, když největší nebezpečí minulo, připadal si, jako by ztratil všechnu sílu; vždyť končetinami sotva vládl, v hlavě mu hučelo a nejradyji by spal až do soudného dne.

K polednímu přišla za purkrabím Kateřina, ona mladá a pěkná svůdnice, na níž se zalíbením spočinulo kdejaké mužské oko. Přinesla šálek silné pивní polévky a trochu kaše slazené medem.

Pomohla purkrabímu posadit se na lůžku, obložila ho poduškami a natřásla mu peřinu. Hořela ve tvářích a usmívala se mile na starého muže, který ani nestačil sledovat všechny její pohyby.

Nakonec Kateřina přisedla na lože, přidržela purkrabímu šálek s polévkou u úst a byla by ho snad i nakrmila, kdyby se byl starý muž nestyděl.

„Jsi hodná, Kateřino!“ pochválil ji.

Jindy by purkrabímu při takových slovech zasvítilo v očích jako starému kocouru, když jde na námluvy, teď div

neměl oči plny slzí.

„Ale vy byste už měl vstát, a ne se pořád válet!“ zasmálo se děvče.

„Vstanu, Kateřino!“

„Venku je teď jako v ráji. Všechno už brzy pokvete!“ žvatlalo děvče, obracejíc hlavu k oknu.

„S tebou je i tady dobře,“ vydechl purkrabí.

Kateřina však jako by přeslechla.

„Jezte!“ pravila přísně.

Avšak purkrabí místo do šálku hleděl na Kateřinu. Venku bylo jaro. A bylo nejen v polích, lesích a na lukách, nýbrž sedělo i v té zatuchlé komnatě, přímo na lůžku purkrabího, a mělo podobu Kateřiny. Purkrabí se na ni díval a díval a z jeho pohledu dívka lehce uhodla, nač asi myslí. Sklopila oči, její víčka s dlouhými brvami se zachvěla.

Purkrabí stále nejděl.

„Proč nejíte? Musíte jíst!“ zvolala Kateřina a div nohou při tom nedupla.

Purkrabímu bylo do smíchu.

„A nebudu-li jíst?“

„Umřete!“ řekla vážně Kateřina a po chvíli ještě dodala: „A kdo ví, jakého čerta sem posadí za purkrabího!“

„A já nebyl čert?“

Kateřina odvrátila oči od okna a pohlédla směle na nemocného:

„Někdy taky! Ale dalo se to s vámi vydržet. Někteří sedláci to také říkají. Ale jezte!“

Purkrabí nabral lžiči polévky. Byla dobrá, ale co povídala Kateřina, bylo ještě příjemnější. Nebyl čert a dalo se to s ním vydržet! No, vida.

Polévka nemocnému zachutnala a s ní jako by se v něm rozproudila stará krev.

„Prý se budeš vdávat za hajného Altmanna...“

„Děvče vyskočilo a div že nepřevrhlo i šálek se zbytkem polévky.“

„Nepůjdu za žádného hajného!“

„To sis sama vybrala ženicha?“

Kateřinu napadlo kout železo, dokud bylo žhavé. Purkrabí, i když leží na lůžku, je mocný pán, a kdyby chtěl, mohl by zařídít, aby ona a Hanuš...

„Ano, Milosti. Kdyby se Vaše Milost ráčila přimluvit...“

Hlas dívčiny se třásl jako motýl nad bodlákem. Purkrabímu se děvče opravdu velmi líbilo. Proč by nevykonal dobrý skutek? Není přece čert!

„Tak pověz, koho sis vybrala?“

Kateřina hořela jako růže, ale naděje na dobré pořízení přehoula poslední ostych.

„Hanuše Helbiga z Bulovky, Vaše Milosti...“

Purkrabí sešpulil rty; vypadal směšně, jako kapr vytažený z vody. Helbig z Bulovky! Najednou jako by se mu v hlavě rozsvítilo. Rázem pochopil, proč kovář Stelzig upláchl mušketýrům před nosem, když je pro něj poslal. Chlapec měl jistě zprávy od Kateřiny a včas varoval fasnického kováře.

„Helbig je rebelant!“ řekl, mrače se jako kakabus.

„Všichni jsou, Milosti, rebelanti!“ nedala se Kateřina, domnívající se, že tak nejlépe hájí Hanuše.

Purkrabí stáhl obočí a pohlédl přísně na děvče.

„Rebelanti! Hejtman s nimi zatočí! Brzy z toho všichni budou mít hlavu jako věrtel!“

Kateřina se slabě usmála:

„Proč nutí robotovat sedláky celý týden, když císař jim slevil robotu na tři dny?“

Purkrabí započínal docela na jídlo i na to, že na jeho lůžku sedí děvče, jež dřív považoval za zosobněný jaro.

„Řekni, co víš!“ spustil zhurta.

Pokračování příští čtvrtek

Ceský národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMORADNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ POTREBU lotů pro pohřby do země a míst v MASARYKOVÉ MAUSOLEU a připojených KRIDLECH BENES a STEFANIK pro pohřby nad zemí s 20-procentní SLEVOU na běžné cenikové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky platné do 14. ČERVENCE 1991. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 788-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Pulaski Rd., Chicago, IL 60630
Poslouchajte náš rádiový program každou neděli v 9 hodin ráno na WCEV 1450

Denní Hlasatel 5

23. července 1991

TELEVIZNÍ SOVĚTSKÝ KONFERENCIÉR PLÁNUJE TV PROGRAM V USA ...

neotesaných Rusů s těžkým přízvukem a s ještě těžší politikou útisku.

Pozner využil svého libiveho vystupování, artikulovaných argumentů a bezvadné angličtiny, kterou si osvojil jako dítě v New Yorku, než se jeho rodina přestěhovala do Sovětského svazu v r. 1952.

Chicago Tribune
16. července 1991

NOVÉ OKOLNOSTI SESTŘELENI JIHOKOREJSKÉHO LETADLA PŘED 9 LETY

Pilot sovětského stíhacího letounu typu Suchoj, který v roce 1983 sestřelil Boeing 747 jihokorejské společnosti KAL s 269 pasažery na palubě, podle korejské televizní společnosti MBC prohlásil, že mu bylo při útoku známo, že se jedná o civilní letoun. Sovětské úřady tehdy po nějaký čas sestřelení letadla tajily, pak tvrdily, že se jednalo o záměnu civilního letounu za vojenský špionážní, neboť ležel bez pozicních světél. V natočeném rozhovoru jihokorejské televizní společnosti řekl sovětský pilot, který stroj sestřelil, že rozkaz k sestřelení obdržel z Moskvy. Při přiblížení k cíli jasně viděl blikající pozicní světla letadla na koncích křídel a ocasních plochách. Nynější tvrzení pilota sovětské stíhačky je v rozporu se článkem v sovětském deníku Izvestija, který citoval v lednu tohoto roku jeho slova, že nevěděl, že se jedná o civilní letadlo.

rfe

Sláva velkých lidí musí být vždy měřena prostředky použitými při tom, aby ji získali.

F. La Rochefoucauld

Život je dlouhý proces stávat se unaveným.

S. Butler

Jedna z největších radostí života je konverzace.

S. Smith

Ticho je opravdový přítel, který nikdy nezradí.

Confucius

Dovolme přírodě, aby se zařídila po svém; ta rozumí svému líp než my všichni dohromady.

M. de Montaigne

MIKI SPICL

Cermak Road Realty
6226 záp. Cermak tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

BERWYN

Pozemek 99x125 stop, na kterém je teď automechanická dílna; po odstranění se na něm může postavit budova s apartmenty.

21. ulice a Oak Park Ave.

CICERO

Dvourodinný, dva roky starý domek, 3 ložnice a 2 ložnice; zděná garáž na 2 auta.

\$185.000, blízko Čermak Rd.

Jižní Cicero. Dva roky starý dvourodinný domek, 3 ložnice a 2 lož., nyní v pronájmu. \$169.900.

Čistím koberce

a čalouněný nábytek. Volejte kdykoliv, Chris - (708) 863-4113.

(708) 484-1118

marina's

BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon — formerly at 26th St. & Hamlin.

now at

6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

Hledá se kniha

od Vladimira Klácela:
"VĚČNÝ KALENDÁŘ"
čili kniha Svojanovská. Skládal a v květnu 1877 dokončil I. Klácel.

Pište do redakce Hlasatele

ČESKÉ RÁDIO
V CLEVELANDU

každou neděli ráno
od 10:30 do 11 hodin

WERE 1300 AM

Kde možno koupit
HLASATEL:

- Austin a Čermak Rd.
Cicero — stánek
- Miloš Pancner
6038 W. Čermak Rd., Cicero
- Prague Sausage
6312 W. Čermak Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermak Rd., Berwyn
- Fred Pancner
6514 W. Čermak Rd., Berwyn
- Hon Oak Park & Čermak Rd.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermak Rd. & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermak Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY

Přijme se:

Zkušený pokladač mramoru a granitu.

Tel.: 312-666-2330 nebo
312-951-1860.

HLEDAM

Osamělou ženu, aby se mnou bydlela, s celým zaopatřením, abych nebyla sama.

Volejte: 485-0304

Překlady a emigrační věci

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:

P. O. BOX 313

Riverside, IL 60546

nebo volejte:

(708) 442-7115

Prodám 2 loty na Mount Auburn Cemetery, Oak Av. a 41st, Stickney. Velmi lacino \$450,-. Majitel žije v Arizoně. Volejte 863-7805 nebo Arizona 1-602-486-8112

UPOZORNĚNÍ

Redakce a administrace Denního Hlasatele nezodpovídá za obsah inzerátů.

Všechny inzeráty v našich novinách musí být placeny předem a pouze v amerických dolarech.

Rusko dodalo Kubě útočné rakety...

uvažuje o konferenci na nejvyšší úrovni v červenci s Michaiilem Gorbačovem, a o zvláštní pomoci jeho rozpadávající se zemi.

Bylo by jen jedno srozumitelné vysvětlení, kdyby se poukázalo na malou výhradu v INF smlouvě, která povoluje, jak se říká, 'výstavu muzejních kusů' těch SS20, vystavených na podívanou v neozbrojeném stavu.

Ale tato smlouva vyžaduje plnou poradu sovětské vlády s vládou Spojených států před jakoukoli veřejnou výstavou. Jeden americký zástupce nám řekl, že zde není absolutně nic, co by potvrdilo toto vysvětlení 'muzejního kusu'. Tato samá, málo známá výhrada, byla použita Sověty a Kubánci, když smlouvou zakázána SS 4 raketa, střední vzdálenosti, byla umístěna na půdě Kubu v blízkosti Havany přes protesty Spojených států. Její umístění minulý rok rozzlobilo Bushovu vládu.

Když bývalé Sovětské Ministerstvo Zahraničí oznámilo Spojeným státům, že Moskva chce dodat SS4 na Kubu, Státní Oddělení protestovalo. Přestože INF smlouva říká, že i raketa pro výstavu, s možností střelení válečných hlavni proti Spojeným státům, by pokazilo přátelské poměry se Sověty a vytvořilo by silnou protisovětskou náladu amerických politikářů, obzvláště konservativních Republikánů. Tato epizoda nebyla nikdy široce zveřejněna.

Tehdejší sovětský ministr zahraničí Eduard Ševardnadze, ujistil Spojené státy v červenci, že žádné SS4 nebudou dodány na Kubu. Šest měsíců později, v prosinci, Sovětský Generální Stáb tajně dopravil tuto raketu na Kubu, a ta byla umístěna jako 'muzejní kus'. Ševardnadzeho postoj k tomuto případu a jeho rychlý podtrh vojskem, byl jedním z důvodů k jeho odstoupení, když varoval o přicházejícím sovětském diktátorství.

Odhalení SS20 je mnohem větším nebezpečím pro americko-sovětské vztahy. Přichází ve špatné době s vzrůstem vojenské moci v sovětském systému, který, jak se zdá, se blíží ku konci. Ale nejposlednější studie CIA poukazují, že tato obrovská země, roztřesená různými národními názory, bankrotní hospodářství a zhroucení Gorbačovy programové reformace, stále ještě hromadně vyrábí strategické zbraně, zahrnující pohyblivé rakety, jimž trpasličí cokoli USA s tím co vyrábějí. Ovšem je možné, že Kongres nebude financovat žádné pohyblivé rakety v nadcházejícím roce pro americké strategické síly, které nemají z nich ještě ani jednu.

Počátky o této překvapující pozornosti vojenských sil, které byly pozorovány na Kubě, nebyly hlášeny, zároveň též s odhalením ne jenom jedné, ale více SS20.

Nová signalizační výzvědná (SIGINT) jednotka byla objevena místním pozorováním a taktéž fotograficky výzvědným satelitem poblíž Havany. Vojenské jednotky, které obklopují U.S. námořní stanici v Guantanamo zálivu, byly zvýšené o několik tisíc kubanských vojáků.

Ale více hroící jsou výzvědná odhalení, která poukazují na Kubu, se sovětskou podporou, že se připravují stavět nukleární reaktor, který by byl schopen vyrábět zbraňovou třídu pohonné hmoty v novém zařízení blízko Cienfuegos, v tom samém okolí, kde byla více než jedna SS 20 umístěna. Sověti měli již zařízení zde po dlouhou dobu a bylo podezření, že mohou zde vyzbrojit jejich nukleární, strategické ponorky, nukleárními válečnými hlavicemi.

Najednou, nevysvětlitelné křeče jsou úkazem konce normálního, životního organismu, zahrnující říše.

Ale autoritativní Bushovi vládní zástupci nechtějí toto přijmout jako konečnou odpověď Castrových raket z dubna. Brzy budou požadovat určitou odpověď a Gorbačov bude nucen jí dát.

Přeložil Carl Hodek

House for sale

New Buffalo, Michigan
3 bedroom, 1 1/2 baths
central A/C, 2 blocks
to lake, walking distance
to town, perfect vacation
or retirement.

Will hold mortgage
\$ 59,900.00
call Owner—evenings
219-674-5209

JEDINA ČESKA BANKA
The Berwyn National Bank
7112 West Cermak Road
Berwyn, Illinois
(708) 788-4700

Člen FDIC

OSLAVUJE 52 ROKU

Pokračování z min. čtvrtka

Privatizace se v balíku odkládá vlastně na neurčito. Obzvláště ve velké říjnové privatizaci dostává poslanec do ruky jen stará hesla o odstátnění, organizační a finanční restrukturalizaci, o objektivním ocenění a bizarní metodě investičních kupónů - bez jakéhokoliv obsahu či náplně. Konstatuje se pouze, že tato kupónová metoda je velice flexibilní a má nekonečně mnoho variant. To je asi právě to, co poslanci k rozumnému rozhodování potřebují a svým lidem doma to jistě dobře vysvětlí. Byrokracie je neúnosná: cena kupónů bude předmětem "zvláštního režimu", do něhož bude spadat "zejména posouzení záměru vlády". Nebyl ještě objasněn donucovací systém, kterým budou podniky nuceny vyměňovat bezcenné či nominální papíry občanů za reálné hodnoty akciových podílů. Snad s pomocí nějaké nové "ministerskohradní policie"? Není také zřejmé, proč by všichni občané neměli trvat na zkasírování všech svých podílů přímo ve Škodovce, a to jednou provždy.

Co se týče malé privatizace, měla proběhnout nejméně před půl rokem. Nestalo se. Ani zde nás však nečeká rychlost či jednoduchost a už vůbec ne dobré výsledky. Například po restituci, vrácení majetku původním vlastníkům, což je jediný světlý bod celého balíku, budou majetky nabídnuty tuzemským fyzickým osobám "formou aukcí za hotové". Tuzemské fyzické osoby mohou ovšem zahraniční zájemce v aukci o prostory finančně snadno "zastupovat". Nikoli současní zaměstnanci podniků, ale jen lidé s penězi, ať již tuzemskými či zahraničními, získají rychle cenné prostory. Očekávám radikální změnu v distribuci, množství a kvalitě služeb ve směru jejich dalšího úpadku a útlumu. Jakákoliv nabídka podílů - jak na malé, tak na velké privatizaci - by měla být po plné restituci směřována na současné zaměstnance a jejich týmy. Na nápravu vykonaných škod je však již pozdě. Tzv. zákon o pronájmu již začal zbývajících služby obyvatelstvu, zejména ženám a dětem, efektivně devastovat a likvidovat. Jakmile se někde "vrátíme", pak se dopředu už nikdy nedostaneme. Naši zaměstnanci se místo vlastníků a podnikatelů stanou námezdními dělníky bohatých tuzemských a zahraničních akcionářů. Jakmile zvolíme cestu balíku, zvolíme tím i cestu "banánové republiky" na několik generací.

Také akce "aukce za hotové" mi není jasná. Kdo zde co prodává a komu? Náš stát nám samým? Cožpak náš majetek státu patří? Cožpak může stát prodávat občanům cokoli, co jim již dříve přímo či nepřímo skrze vysoké daně a nízké mzdy zkonfiskoval? Jaký má smysl účetnický a zdoluhavě oceňovat něco, co si prodáváme sami sobě? Nebo tento stát už věří, skrze své "ministerské mafie", že mu v této zemi něco patří a že si s tím může nakládat podle svých vlastních státně podnikatelských představ?

Absurdní se v tomto balíku jeví snaha, aby nějaký podnikatel neprovozoval několik řemeslných oborů. Navíc je tento vládní záměr třeba "bezpodmínečně realizovat". Je zcela nepochopitelné, proč by o takovém opatření, které jde proti všem trendům moderního světového podnikání a hospodaření - tedy od specializace k integraci - měl někdo vůbec uvažovat. Právě integrace služeb a výroby představuje komplexnost, která zajišťuje plné uspokojení zákazníka a službu veřejnosti. Nyní máme tedy balík, kterým lidem nutíme, aby nepodnikali, ale věnovali se vymezené, předepsané nebo úzce specializované výrobní a služební "monokultuře". Že takové otázky nejlépe řeší volný trh a ne ministerstvo financí - na to se v tom bezmyšlenkovitěm shonu urychlené a hluboce neradikální "radikálnosti" u nás jaksi pozapomnělo.

LD: 30. září 1990

REKAPITULACE, NE KAPITULACE

Dnes již víme. Víme, že ke svobodě, přímé demokracii a k samosprávnému podnikání našich občanů vede jen dlouhá, křivolaká nebo snad i slepá cesta. Odcházím tedy ve smutku, protože politická i ekonomická situace je v říjnu výrazně horší, než byla v nadějném dubnu. Nastává sice volný

pád, ale lidé stále tleskají na náměstích a poslanci zdvihají ruce v zákrytech.

V čs. exilu se dnes píše o IV. odboji. Víme již, že 17. listopad byl předurčen pučem komunistů, StB a KGB, pučem, který manipuloval a nadále manipuluje nejen naše studenty, ale i nás všechny doma i v zahraničí. Jmenujeme, odvoláváme, závidíme a nenávidíme bezmezně, protože ani naše vlastní naivita a neschopnost neznají mezí. Neučíme se. Víme již, že tzv. "Scénář" ekonomické reformy je pučem státní byrokracie, který má navždy vyvlastnit ty, kteří v podnicích pracovali, a zvláště ty, kteří vyžádali z posledních čtyřiceti let potřebné balíky hotovosti, jakož i stát a jeho ministerstva. V pučové atmosféře se nedá podnikat, ale jen spekulovat, šidit a krást. Místo tržního hospodářství zavádíme poválečné hospodářství státního poplatnictví: stát "řeší" naše problémy ze dne na den, kus po kusu, bez koncepce a bez programu. Naši zaměstnanci, tj. my všichni, zůstaneme i nadále námezdnou silou státních akciových společností a holdingů - nestaneme se ani spoluvlastníky, ani spolupodnikateli, ba ani spolupracovníky.

Chováme se extravagantně, jako by tu existoval ještě jeden národ, ten lepší, slibující spasení již svým pouhým nástupem. Věříme tedy, že uvnitř zeměkoule je ještě jedna, ale větší. I to je smutné. Není tomu tak. Jsme celistvost, jsme, co jsme, nemáme "druhou partu" - oheň je nutno rozdělat i s mokřým dřívím, jak by měl vědět každý skaut. Individuální závist nám přerůstá ve státem podporovanou nenávisť. Nenávidíme naše vlastní "bílé vrány", očerňujeme je k našemu obrazu. Úspěch druhých v nás nevyvolává radost a pýchu, ale jen strach, nepohodlí a touhu po křiku na náměstí. Kde celý vyspělý svět integruje, spojuje a rozšiřuje, my rozbíjíme, drobíme, atomizujeme, specializujeme a zužujeme. Vytváříme tak svět, v němž já osobně bych již žít nemohl a nechtěl. Proto odcházím.

Odbornost, kompetence, vzdělání a iniciativa jsou v ČSFR oficiálně podružné vůči pseudohodnotám bezúhonnosti, vlezlismu, tleskačství a jánabráchismu. Dopouštíme se tak intelektuální genocidy - tleskáme tomu, jednohlasně to schvalujeme. Uvnitř té naší "kuličky" však již žádná jiná - natož větší - prostě není. To mi věřte! Jestliže někdo krade, pak jsme to my sami. Nikdo jiný tu nikde není. Jediné řešení je, abychom kradli sami sobě - pak najisto přestaneme. Nesmíme zůstat námezdnými silami pro lidi s hotovostí a pro stát. Musíme se stát, každý z nás, spolupodnikateli. Naše výrobní prostředky nepatří do rukou státu, a už vůbec ne do rukou státní či veřejné akciové společnosti. Výrobní prostředky patří do rukou jedinců, zaměstnanců, manažerů, občanů. Nebýt génie, nebýt vynikajícím, nebýt světovou špičkou - to jistě není žádná ostuda či selhání jedince. Ale nerozpoznat génia mezi námi, a co víc: potlačit a zesměšnit génia - to již je neodpuštělné, to se už omluvit nedá, to je znakem socialistické dekadence malých duší.

Naše "novaja" ekonomika nevychází z lidí, ale jen z čísel, sazeb, kupónů a přidělových lístků. Ignorujeme světové trendy, vysmíváme se jedinci, glorifikujeme masy, masový trh a masovou ekonomiku. Nechápe, že trh vzniká v obci, nikoli na ministerstvu. Nechápe, že trh jsou jedinci, ne statistická veličina. Nechceme se učit. Chceme jen poslouchat a vykonávat příkazy, linie a ideologická dogmata - i přesto, že jim nerozumíme. Necháváme jiné experimentovat s námi tak hrubě a tak nekompetentně, že kdyby šlo o morčata, opice či kuřata, povstali bychom ve spravedlivém hněvu. Experimentace s lidmi nám však nevadí: jsme na tom všichni stejně. Stejnost podmínek, to nám zřejmě vyhovuje. Nevyžadujeme kvalitu a nehledáme podstatu. Stačí nám průměrnost a prostřednost, stačí nám symboly, metafory a vyumělkovaná prázdná slova. Jsme panáci na šachovnici lidí, kteří zcela určitě nejen neumějí, ale ani nemíní hrát šachy, nefeknou nám pravidla hry, tají své příští tahy, protože je sami neznají.

Střídáme naše bílé vrány jen proto, že jsou bílé. Bez bílých vran však nemáme naději: bez nejlepších z nás na předních místech jsme ztraceni. Volný trh nelze vyhlásit ministerským dekretem. Peníze nejsou jen peníze a kapitál není jen kapitál. Peníze, které ukradnu ministři financí, nejsou tytéž, které měl ve své kapse - a naopak.

M r t v ý kapitál zhodnocuje sám sebe: K -> V -> K+. Výroba, lidská činnost a lidské snažení jsou mu pouze prostředkem.

Ž i v ý kapitál zhodnocuje výrobu: V -> K -> V+. Kapitál je pouze prostředkem ke zhodnocení činnosti lidí a jejich životů.

Pokračování příští čtvrtek

Z kútika Marienky od Myjavy SPOMIENKY DOB VÝROČÍ

Vecl veľké, veci malé,
veci každučkého druhu,
všetko výročí má svoje
v nekonečných d'ejov kruhu.

Tak sa tvorí história,
tá, o ktorej píšú v knihách,
i tá, ktorú prežíváme,
v životného bebu dobách.

Vzbudzujú v nás rôzne city.
Niektoré sú radostné,
iné srdcom otrásajú,
v jejich sile bolestnej.

Radostné sú tie výročia,
vo ktorých krásne spomienky
v srdciach našich rozkvitajú
jak najkrásnejšie kvetinky.

Na rodičov a nám drahých
v oddanosti spomínáme,
narodeniny a svadby,
o výročiach v myslí máme.

Oslavujeme deň matiek,
ktoré sú nám najdrahšie,
oceňujeme ich lásku,
srdcia jejích najkrajšie.

Spomínáme na úspechy,
na životné radosti,
na sklamanie, na pohromy,
na prežitú trpkosť.

Vyhnali nás z našej vlasti,
kde nám kvitla sloboda.
Vyrvali nám vlasť tak drahú,
blaho nášho národa.

Žiaľ, že knihy histórie
hrúzami sú preplnené,
smutný obraz predstavujú,
srdcia ľuďstva zatemnené.

Krásne je vždy kráčať spolu,
či v smútku, či v radosti.
Rukou v ruke, láskou k blížnym,
vo vernej oddanosti.

Kiež by sme oslaviť mohli
slobodu zas v našej vlasti,
uvidieť náš národ šťastný,
žiť v zaslúženej radosti.

Nech Boh ľuďom v širom svete
láskou rozum osvecuje,
pospolitosti dá cestu,
ľuďstvo dobrom obdaruje.

Nuž, priatelia, nezúfajme,
krásne výročia vždy pridú,
vieta, nádej slzy suší,
smutné časy zas odídú.

MARIENKA od Myjavy

WASHINGTON D.C.

Aféra Iran-Contras, ktorá svého času vzbudila toľak rozruchu nejen ve Spojených štátech, ale po celém svete, zřejmě není ještě ukončena. A jak by také mohla být? Komunisté tehdy prohráli na celé čáře (Nicaragua) a ti nikdy nezapomínají a neodpouštějí. Jak známo a v kostce řečeno, za peníze z Iranu byli poraženi nejen bezpečnější bolševici v blízkosti této země, kteří spolu s Castrovou Kubou mohli připravit celému kontinentu pravé peklo.

Členové výboru senátu pro zpravodajskou službu oznámili, že Alan Flers odmítá s nimi mluvit, pokud mu nebude zaručena imunita z dalšího soudního řízení. Je velmi pravděpodobné, že negativní postoj tohoto bývalého vyššího úředníka CIA k vydání dobrovolného svědectví ještě více oddálí výsledky slyšení, které jsou nutné k potvrzení pana Roberta Gates, Bushovy volbu na místo nové hlavy CIA.

Ve šlépějích Mahátma Gándího...

sko, Vatikán, Kubu, Německou spolkovou republiku, Jižní Afriku, Švédsko, Maďarsko, a tak dále, a tak dále. Setkala se s prezidenty, ministerskými předsedy, členy královských rodin, významnými představiteli politického, náboženského a humanitního světa. I zde namátkou připomeňme papeže Jana Pavla II., prezidenta Reagana, Fidela Castra, generálního tajemníka OSN Peréze de Cuellara, kancléře Helmuta Kohla, indického premiéra Radživa Gándího. Matka Tereza je doktorkou honoris causa četných světových univerzit a laureátkou mnoha cen a vyznamenání.

Řád, který založila, pečuje dnes o přibližně 300 sirotčinců, škol, dispensářů a leprosárií. Pracuje v něm na 2.800 řadových sester v osmdesáti státech světa a stále se rozrůstá. Těžištěm charitativní činnosti Matky Terezy, která je albánského původu, ale je naturalizovanou Indkou, zůstává však Kalkuta. Její zájem nemá politické či zeměpisné hranice. Nedávno prohlásila, že by ráda založila útulek pro opuštěné děti v Číně a v Sovětském svazu. Ve Spojených státech založila kliniku pro léčení AIDS. Těto nemoci, která v epidemickém měřítku propukla před necelými deseti lety, věnuje zvláštní pozornost. Dbá především o to, aby nemocní nebyli izolováni a vylučováni ze společnosti, aby se jim dostalo trochu lidského tepla. Když vznikla katastrofální situace v zemích afrického sáhelu, Matka Tereza oznámila, že je připravena organizovat pomoc obětem hladomoru. Přes svůj věk je fyzicky, v myšlenkách a v modlitbách všude, kde je zapotřebí útěchy.

O politiku se zajímá pouze v té míře pokud má souvislost se sociálními problémy. Radikálně se však vyjádřila proti pokračujícímu zbrojení ve světě a zejména proti hrozbě jaderných zbraní. Její životní filozofie vyvěrá z hluboké křesťanské víry. Podobně jako papež, staví se i ona vehementně proti praktice umělých potratů. "Ty jsou horší, než atomová puma", prohlásila a dodala, že potraty jsou "největším ničitelem míru a lásky; křesťanská láska, ta začíná v rodině."

Matka Tereza. Její jméno je symbolem humanismu a lásky k bližním. Nabízí se tu srovnání s jiným velkým Indem, Mahátmou Gándhím. Skromná jako vždy, bezmála tak skromná jako ti nejchudší z chudých, o které pečuje, označuje svou činnost za "kapku vody v oceánu", ale říká, že "kdyby se ve prospěch těch nejuбоžejších nic nedělalo, právě ta kapka by oceánu chyběla".

Abychom rozuměli naší obchodní politice...

služby lidem v Japonsku. Podobně jednotlivé obchodní podniky v Japonsku prodávají zboží a služby lidem ve Spojených státech. Jsou to soukromé transakce mezi soukromými obchodními podniky a z největší části jsou zcela nekoordinované. Na př. lidé v Oregonu, kteří prodávají dřevěné výrobky do Japonska, se nedomlouvají s pěstiteli citrusového ovoce na Floridě, kteří prodávají grapefruit.

Vládní statistikové sečtou všechny tyto prodeje a řeknou, že vloni americké obchody prodaly za X dolarů zboží a služeb Japoncům, a japonské obchody prodaly za X dolarů zboží a služeb Američanům. Když Američané koupili za víc než prodali, říká se tomu obchodní deficit; když méně, přebytek (surplus); kdyby ty dva součty byly stejné, což je ovšem nepravděpodobné, statistikové by řekli, že je tu obchodní rovnováha.

Ale mělo by nám to vadit, vykazuje-li v daném roce obchod s kteroukoliv danou zemí t. zv. přebytek nebo t. zv. deficit? Ne. Vývoz činí pouze 13 procent hrubého amerického produktu (gross national product). Jinými slovy, většina našich obchodních podniků se zajímá o domácí trh, ne o export do Japonska nebo do kterékoliv jiné země. Je jim to jedno, má-li Japonsko vysoké nebo nízké tarify, protože nebudou s Japonskem obchodovat.

A co víc, mnohé z větších t. zv. "multinational corporations" (korporace, umístěné ve více zemích) s továrnami a prodejními organizacemi v cizích zemích. Ford nevyváží do Evropy mnoho aut; vyrábí auta v Evropě. Chrysler se velice nenamáhá, aby vyvážel Chryslery do Japonska dováží auta značky Mitsubishi a dává na ně americké štítky. Když nemůžete najít součástku pro auto Isuzu tam, kde se Isuzu prodává, zkuste to v prodejně Chevrolet. Firma General Motors je majitelkou asi 40ti procent firmy Isuzu, a některé modely Chevy jsou fakticky auta značky Isuzu.

Další příčina k tomu, že nás nemusí trápit obchodní rovnováha je fakt, že na obchod má také vliv poměrná velikost země, jakož i jiní činitelé. Předpokládejme na př. že nejsou vůbec žádné překážky k obchodování, a že Američané prodají jeden z každého výrobku všem Japoncům, a Japonci prodají jeden kus od všeho, co vyrábějí, všem Američanům.

I v takovém případě bychom vykazovali obchodní deficit, protože Američanů je víc než Japonců. Když americký obchodní podnik nasatí kanadský trh, nasatí trh s 25 miliony obyvatel; ale kanadský podnik má ve Spojených státech 250 milionů potenciálních zákazníků.

Malé země mají tendenci dávat do exportu více úsilí než velké země. Jste-li americkým obchodníkem, můžete zbohatnout prodejem pouze Američanům. Jste-li však švýcarským obchodníkem, budete pravděpodobně vyvážet, protože Švýcarů není mnoho.

Obchod je jedním z předmětů rozmluvy, kterého používají politikové k tomu, aby zmátli veřejnost tak, aby si lidé neuvědomili, jak neschopní a zkorumpovaní "politikáři" jsou. Obchodní politika by neměla být na prvním místě; větším cílem by měla být plná zaměstnanost.

Conservative Chronicle

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650. Phone 780-5000. Member FDIC

G. Robert Vlach

ATTORNEY AT LAW

Praktičtí v Illinois, Michigan, Nebraska
6927 W. CERMAK ROAD. (708) 795-4400
BERWYN, IL., 60402

Všechny právní služby

přistěhovatelství - immigration - rozvody - poslední vůle - nemovitosti - svěření (ví) - prodej - nákup - osobní zranění - dopravní přestupky - daňové záležitosti - IRS - ČSFR - odškodnění za znárodnění prováděná po roce 1948 - zastupování při vyřizování záležitostí v ČSFR.

Michigan office:

505 Pleasant St., Suite 202
St. Joseph, MI 49085
Telephone (616) 983-7100

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO

Skupinové odlety do Prahy a Bratislavy
za nejnižší ceny.

Zvláštní skupinový let pro krásné podzimní
dny v ČSFR

Odlet: 19. září, návrat 10. října Cena \$975,-

Odlety do Prahy přes Londýn s přenocováním
v Londýně na zpáteční cestě, jednu nebo více
nocí, dle Vašeho přání. Cena \$898,-

Levné ceny do dalších evropských měst.

Frankfurt \$759,- Mnichov \$769,- Vídeň \$799,-

Pronajmutí aut v Evropě za výhodné ceny

Navštívky z Československa vyřizujeme rychle za naše levné ceny.

Zavolejte nebo napište o podrobné informace.

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

Tel. 708-749-1333

Fax 708-749-1350

